

Lead vocal: 2-5, 12, 13, 23, 25, 27, 28 - Miki Volek
9 - Viera Krupařová
14, 17-18 - Pavel Ěrnocký
15 - Karel Ěrnock
8, 10, 20, 21 - Pete Kaplan
19, 22 - Pepa Pilař
26 - Šárka Šarová
30 - Dana Marešová
29, 31, 32 - Pavel Sedláček

Recordings are from archives: 1-13, 23-25, 29-32 - © Ferdinand Uher
14-18 - © Pavel Ěrnocký
19, 22 - © Pepa Pilař
20, 21 - © Pete Kaplan
26-28 - © Vladimír Tomek

Selected & Compiled: © Ferdinand Uher 1999

Foreword: © Vladimír Tomek, Ferdinand Uher 1999

Sleevenote: © Jiří "Bíbr" Šimák 1998, Pete Kaplan 1998, Pavel Ěrnocký 1998, Pepa Pilař 1999, Vladimír Tomek 1998, Ferdinand Uher 1999

Translation: © Ladislav Šenkyřík 1999

Cover: © Ferdinand Uher, Aleš Plecer 1999

Photos are from archives: © Alois Valenta, © Pete Kaplan, © Pavel Ěrnocký, © Pepa Pilař, © Vladimír Tomek, © Ferdinand Uher

Artwork: © Aleš Plecer 1999

Sound & Remastering: © Vladimír Tomek 1999

Assistant producer: Ferdinand Uher

Produced by Vladimír Tomek

©+P 1999 PRAG-DATA Music, 140 00 Praha 4, Jívěnská 1271/5

ROCK AND ROLL ZE SONETU

ROCK'N'ROLL ZE SONETU

Vážení posluchači a přátelé. Toto album zachycuje část raného období vývoje českého rock and rollu, respektive big beatu. Jedná se o historické, unikátní nahrávky, které pocházejí výhradně ze soukromých archivů a nebyly dosud nikde zveřejněny. Ve své době vznikaly coby amatérské záznamy pro vlastní potřebu muzikantů a jejich přátel. Tehdy by sotva nikoho napadlo, že se je někdy budou restaurovat slepované a polorozpadlé pásky či kazety.

Nápad vydat tyto archivní nahrávky vznikl již v roce 1990, ale teprve v současné době jsme je mohli díky moderní technice realizovat. Doufáme, že Vás toto album zaujme jak hudebně, tak jako dokument.

Vladimír Tomek a Ferdinand Uher

ROCK'N'ROLL FROM A SONET TAPE RECORDER

Dear listeners and friends:

This album captures a part of the early years of Czech rock and roll, the so-called "Big Beat". These are unique historical recordings taken exclusively from private collections and none of them has been published before. They originally came into existence as amateur recordings for the needs of the musicians and their friends. At that time nobody really expected that these patched and half-disintegrating tapes and cassettes would be restored at some time in the future.

The idea of publishing these archive recordings first emerged in 1990 but it is only now - thanks to modern technology - that we have been able to take steps to bring it into reality. We do hope that this album will appeal to you as much for its musical qualities as for its undeniable importance as a historical record.

Vladimír Tomek & Ferdinand Uher

CRAZY BOYS

Psal se rok 1960 a mejdan u dívky Míši probíhal úplně normálním způsobem. Bylo už po půlnoci.

Zůstal jsem v pokoji sám - jen se svým magnetofonem, který jsem tahal všude a vždy s sebou. Nalil jsem si sklenici vína, zapálil cigaretu, zhasl světlo a moje myšlenky se pomalu začaly vzdalovat z tohoto bytu položeného vysoko nad dlažbou Václavského náměstí. Nic mě nerušilo, ani hudba linoucí se z magnetofonu. Ta

L.Štáidl, M.Volek, J.Stenbauer

hudba byla vlastně tou největší příčinou mého horečného přemýšlení. Rock and roll jsem sbíral a poslouchal už dosti dlouho. Od pasivního poslouchání jsem rychle přešel i k aktivnímu provozování s akustickými kytarami na různých mejdanech. Čím dál tím víc jsem se však zaobíral snem dát dohromady celou kapelu, ale jak to žké bude tento sen uskutečnit, o tom jsem se dodatečně přemýšlel. Prázdniny byly skoro u konce a já nesehnal téměř nikoho a od dvou mě sice volna jsem si tolik sliboval. Byl jsem plně pohroužen sám do sebe a až teprve jsem zjistil, že v pokoji už nejsem sám. Nově přichozí se zeptal, jest-li si může nalít víno, na což jsem klidně přikývl.

Pak si zapálil cigaretu a jeden druhému jsme se představili. Jmenoval se Michael Volek. Byl také pozván na mejdan, ale dorazil až teprve, protože vymetl ještě několik jiných mejdanů, kde ho to ale ne bavilo. Až po půlnoci bylo vše celkem normální, chtěl jsem se pomalu zvednout a vydat na cestu k domovu. Jeho další slova mě přinutila na to zapomenout. Najednou prohodil: "To je přece Long Tall Sally s Little Richardem". On se neptal, on to ví di! To byly v domosti na tu dobu víc než účtyhodné. Díky magnetofonu byl společný jmenovatel velice rychle nalezen. Pak jsme se bavili asi další dvě hodiny - samozřejmě o rock and rollu a mě dávno přešlo pomyšlení na odchod a postel. Slovo dalo slovo, řekl jsem mu o svých plánech založit kapelu a on řekl, že zná několik lidí, kteří jsou schopni a mají chuť tuto hudbu hrát.

"Mám pianistu, bubeníka, basistu, já sám hraji sólovku - chybí nám ale zpěvák a rytmický kytarista", řekl.

"Ty máš zase já", řekl jsem.

"Dobry, udi lame paiti tyden zkoušku, zavolej mi."

Vyměnil jsem si telefonní čísla a najednou bylo jasné, že náš sen se vyplní. I páska byla u konce, sbalil jsem magneták a zaklapl víko. Podíval jsem se na hodinky, byly čtyři hodiny ráno a prázdniny koněly.

"Jdu se na vše trochu vyspat", řekl jsem.

Zkouška a další zkoušky byly a první vystoupení na sebe nenechalo dlouhou čekat. Teprve před třetím jsem v šatně vymyslel jméno, každá skupina ho pečce musí mít, naléhali funkcionáři a my souhlasili.

Merkur, Národní dům na Žižkově, Žofín a vše ostatní se stalo historií.

Teprve mnohem později jsem si plně uvědomil, že takhle vlastně vznikli "CRAZY BOYS", kteří hráli v sestavě:

Mikl Volek	- sólová kytara a zpív
Jiří Bíbr Šimák	- zpív
Ladislav Štáidl	- doprovodná kytara
Jan Stenbauer	- doprovodná kytara
Ondřej Suchý	- kontrabas
Mirek Berka	- piano
Láďa Lébr	- bicí

I přes rozsáhlé pátrání se nepodařilo zjistit, kdo hrál na saxofon. Dále se skupinou někdy hostovali Pavel Chrástina, Petr Špruok a další.

P.S. K mému velkému potěšení o šestáct let později jsem zjistil, že díky panu Ferdinandu Uhrovi se dochovalo několik živých skladeb se skupinou "Crazy Boys" u jejíž kolébky jsem měl tu čest stát. Za tento počin, kterým fakticky vynesl tuto legendární skupinu z neúprosného nánosu času a dochoval ji pro dnešního posluchače mu patří moje neskonale poděkování.

Jiří "Bíbr" Šimák

L.Štáidl, J. Stenbauer, J.Šimák

MEFISTO

Nahrávky, které uslyšíte, pocházejí z doby, kdy v Mefistu vládli starý dobrý rock and roll. Ferda Uher vybral z koncertu který, byl natočen v roce 1964 v Bratislavě (a kupodivu se neztratil jako spousta jiných záznamů), co se mu nejvíce líbilo a co vystihlo po letech tu nádhernou atmosféru tehdejší doby.

Mefisto tehdy hrálo ve složení:

Věra Krupařová	- zpív
Pete Kaplan	- zpív, kytara
Ota Jahn	- sólová kytara
Karel Svoboda	- klávesy
František Kopal	- saxofon
Jiří "Kuzma" Dospil	- basa, zpív
Milan Vobliza	- bicí

O.Jahn, M.Vobliza, P.Kaplan, F.Kopal, K.Svoboda a J.Dospil

K.Svoboda, F.Kopal, V.Krupařová, P.Kaplan, J.Dospil, O.Jahn a M.Vobliza

Koncert byl naším stí natočen ještě před tím, než Mefisto získalo angažmá v divadle Rokoko. Tam už bylo vše jinak. Stojí za zmínku, že Mefisto hraje rock and roll dodnes, i když z původní sestavy zůstal jen Pete Kaplan a Ota Jahn. Ale o tom až na jiném CD.

Pete Kaplan

BIG BEAT DONALD

Pamětníci let šedesátých mi jistě potvrdí, že v letech 1965-1966 byla v Praze snad jen jediná skupina, která byla schopna konkurovat popularitě legendárních DONALDŮ - big beat OLYMPIC. Mezi těmi bylo dvěma skupinami, které se pravidelně utkávaly v živém klání "bigbeatové ligy" však byly dva zásadní rozdíly. Zatímco OLYMPIC byl vnímán spíše jako oficiální skupina podporovaná (omezeně) tehdejším establishmentem, DONALDI byli něčím na způsob pozdějšího "undergroundu". Druhý rozdíl byl patrný na první poslech. OLYMPIC se vydal cestou vlastní (výborné) tvorby a DONALDI naopak vyznávali názor, že čeština se prostě pro rockovou muziku nehodí. A tak to dopadlo tak, jak to dopadnout muselo. Zatímco OLYMPIC natáčeli desky a objevovali se sporadicky i v televizi, DONALDI hráli pro nadšené "máničky" v předních stávkách sálů. Do studia je nikdo nepustil. Při natáčení seriálu "Bigbit" se ukázalo, že původní nahrávky DONALDŮ ze šedesátých let prostě neexistují.

Nakonec se podařilo objevit v pravém slova smyslu "na půdě" krabici se starými páskami natoženými na legendárním Sonetu Duo. Po mnoha hodinách hledání se podařilo lokalizovat ten jeden jediný, pravý kotouč s mnohonásobně poslepanou páskou východní mecké výroby, značka ORWO. Chyběly pochopitelně jakékoliv údaje o době vzniku nahrávky, složení skupiny a podobně. Díky moderní digitální technologii a hlavní nezměrnému úsilí lidí kolem společnosti Pd-Music se nakonec podařilo upravit tyto technicky nedokonalé nahrávky, pořízené pravděpodobně koncem roku 1965 jedním jediným mikrofónem, do použitelné podoby. Vůbec poprvé tak dostává český fanoušek hudby let šedesátých do rukou tyto unikátní nahrávky.

P.Ěrnocký, V.Kulhánek, I.Kulhánek, P.Ěrný, Z.Juračka

Základ skupiny DONALD vznikl již na začátku šedesátých let a hnacím motorem skupiny byl rekvizitář barrandovského filmového studia, bubeník Přemek Ěrný. Právě on "objevil" při natáčení filmu "Kdyby tisíc klarinetů" začínajícího, amatérského zpěváka, studujícího Vysoké školy zemědělské, Pavla Ěrnockého (ten tam šel náhodou jako člen komparsu tehdy zpíval a hrál na kytaru během pauzy při natáčení skupině přítel jednu z "pecek" z repertoáru Elvise Presleyho). Byl to právě Přemek, kdo pak přišel s nápadem pojmenovat skupinu podle slavného amerického kačera. Skupina se rychle pracovala od hraní za jeden párek a dvě piva na tanečních sálech v pražském tanečním sále KOTVA ke skvělému honoráři 120.-Kč na hlavu pod patronátem nechalňi známého PKS. Zbytek je historie.

Z.Juračka, P.Ěrný, V.Kulhánek, I.Kulhánek, P.Ěrnocký

Krátké rock and rollové období bylo vystřídáno hudbou ovlivněnou Beatles, Searchers, ale především The Rolling Stones. Skupinou prošla celá řada vynikajících muzikantů jako Mirek Helcl nebo Franta "Ringo" Ěech (ale i Láďa a Štumpf, Miloš Svoboda, Mirek Žižka a mnozí další). Hostovali zde i výborní zpěváci typu Viktora Sodomy a Karla Ěrnocha. Základ skupiny však tvořila pětice muzikantů, z nichž někteří se pak stali trvalkami české hudební scény:

Jiří "George Beethoven" Jirásek	- bicí
Vladimír "Guma" Kulhánek	- basa
Ivo "Spící panna" Kulhánek (bratr Vladimíra)	- doprovodná kytara
Zdeněk Juračka	- sólová kytara
Pavel Ěrnocký	- zpěv

Skupina pak koncertovala po celé republice, včetně úspěšného vystoupení v Bratislavě, nastupující období "normalizace" však nepřežila. Z historie českého "bigbitu" ji však už nikdo nevymaže.

Pavel Ěrnocký

TEENAGERS & THE OLD TEENAGERS & CLASSIC ROCK'N'ROLL BAND

Bylo to na Matějské pouti, kde jsem jako malý kluk poprvé uslyšel z tlampačů u zvonkové dráhy rock and roll. Muziku jsem měl moc rád už dříve, ale to, co se mnou provedl Bill Haley & his Comets, jsem nikdy předtím nezažil. I když jsem se později seznámil s dalšími vynikajícími velikány rock'n'rollu, Bill Haley u mne zůstává nepřekonan.

Rock and roll mě zasáhl takovým způsobem, že jsem brzy nedokázal odolat pokušení vyzkoušet si to sám. Tatínek, který moc hezky zpíval a hrál na foukací harmoniku, i když přímo k rock and rollu nepřinul, měl pro mou věc pochopení a koupil mi kytaru. Tím začalo všechno směřovat k tomu, že jsem v roce 1961 založil rock and rollovou kapelu "Teenagers". Z doby našeho působení, které skončilo odchodem na vojnu, se žádná nahrávka nedochovala. Samozřejmě jsem také občas zkusil něco natočit, ale ve srovnání se zvukem originálů pro mne byly všechny nahrávky technicky nedokonalé. Bohužel jsem si nedokázal představit dnešní rekonstrukční možnosti a tak už je není na něm použít.

P.Piláň

První nahrávka, kterou vám nabízím, pochází z roku 1968. Na vojnu jsme měli kapelu i nás. Píseň Chucka Berryho "Little Queenie" je hrána tak, jak jsme ji hrávali s "Teenagers", proto jsem přesvědčen, že do tohoto výběru patří. Možná vás bude zajímat, že byla nahrána na magnetofonech Sonet duo a B4 amatérským studiovým způsobem - napřed základ, potom zpívá a akustická kytara.

Když jsem se z vojny vrátil, stále ještě pokračovala éra Beatles. Přesto, že i oni právě s rock and rollem začínali, vytlačili ho i s dalšími žánry z hudebních scén. Já jsem ale nikdy veřejně jinou muziku hrát nechtěl, tak jsem sám hrál a zpíval pro kamarády, kterým se rock'n'roll nepřestal líbit.

J.Kabeš, P.Piláň

P.Branda, P.Piláň, V.Jurásek, K.Železný, R.Dvořák, J.Síma

Tím začalo přirození přibývat a na jejich přání jsme s Jirkou Kabešem (Plastic People Of The Universe), který hrával v Teenagers sólovou kytaru, dali dohromady ještě s Ivo Pospíšilem (bass) a Vláďou Juráskem (bicí) kapelu "The Old Teenagers". Rock and roll v té době u nás nikdo jiný nehrál.

I když jsem prošel řadou tvrdých státek, se kterými nechci nikoho dojímat, vždycky jsem si prosadil to, abych mohl zpívat rock and roll v amerických originálech, i když se nebráním jejich zpěstěování českými texty, nebo povedenými vlastními skladbami.

V roce 1978 se z Old Teenagers stal "Classic Rock'n'Roll Band" a hned z prvního velkého vystoupení v Radiopaláci se jednomu kamarádovi podařilo pořídit velmi dobrou nahrávku, ze které jsem vybral skladbu Jerry Reeda "Crazy Legs" složenou pro Gene Vincenta. Až na nepatrné výjimky byly takhle pořízeny všechny rock'n'rollové nahrávky, protože rock'n'roll to nikdy nikde neměl lehké. Také proto mohla první LP Classic Rock'n'Roll Bandu vyjít až o mnoho let později.

Classic Rock'n'Roll Bandem prošla i celá řada hudebníků. Ni kteří z nich, ať se vypracovali v opravdové mistry, se mnou nadále rádi spolupracují a ně kteří odešli hledat své štěstí jinam.

Nakonec mi dovolte, abych poděkoval Vladimíru Tomkovi a Ferdinandu Uhrovi za jejich nadšení a námahu při práci na CD, které právě držíte v ruce.

Mi jte se skvěle.

A• žije rock and roll !

Pepa Piláň

SAMUELS II

Nahrávky, které uslyšíte nebyly natočeny v Eechách, ale v Polsku. Po roce 1968 u nás hudbi, kterou Samuels provozovali, příliš ští stí nekvetlo, a tak to skupina zkusila v zahraničí. Samuels se zpí váky Miki Volem a Pete Kaplanem hráli nejdříve koncerty

Pa.Kaplan, V.Brodský, Pete Kaplan, Zuzana Hanzlová, M.Růžek

v sopotských nonstopech na polském pobřeží a později vystupovali v celém Polsku. Z kapely bohužel brzy odešel Miki Volek na nucený odpočinek, bhem kterého zkoumal zevnitř kvality východoní meckého ví zení, a na jeho místo nastoupila Zuzana Hanzlová. Z té doby (1971) pocházejí nahrávky "Looky Looky" a "Get Back". Byly to tehdy velké hity a Samuels s nimi vystoupili v hudebním pořadu polské televize.

V té době hrála kapela ve složení:

- Zuzana Hanzlová - zpí v, organ
- Pete Kaplan - zpí v, kytara
- Míla Růžek - saxofon, zpí v
- Přemek Kaplan - bass
- Vladimír Brodský - bicí

Později došlo v obsazení kapely ještě k mnoha změnám a polské zájezdy skončily až v roce 1976. Tehdy moudří starci na Pragokonzertu usoudili, že už jezdit za hranice příliš dlouho a další koncerty nepovolili. Z vystoupení Samuels bylo použito několik dalších nahrávek, ale zatím se je bohužel nepodařilo objevit. Tak snad zase nikdy jindy.

Pete Kaplan

MIKI VOLEK & B-KOMPLEX

Psal se rok 1979, když za mnou přišel kamarád ze sousedství Richard Mareš s nabídkou, zda bych mu organizačně nepomohl se skupinou, která se rodila na vysokoškolské koleji 5.kví tna v Praze. Jednalo se převážně o studenty medicíny, kteří chtěli hrát rock and roll. Technické podmínky v klubu, kde se zkoušelo, se velmi podobaly dřevním dobám bigbitu (staré zesilovače značky Tesla-tzv. placky, vyseptalé reprobedny atd.). Přesto se zkoušelo s velkým elánem a nadšením. Bylo nám však jasné, že pouhé nadšení nestačí. Potřebovali jsme pomocnou ruku profesionála, který by skloubil svoji zkušenost a vyzrállost s mladistvým zanícením. Zavola jsem rovnou tomu nejlepšímu, legendě českého rock and rollu Miki Volkovi, a pozval jsem ho na zkoušku. Miki kupodivu souhlasil a na zkoušku přišel. Zde i přes hudební nevyzrállost cítil velký zájem o rock and roll. K našemu překvapení sám nabídl pomoc a spolupráci. Na písni zkoušku přivedl svého někdejšího spoluhráče ze skupin Samuels a Transit, pianistu Vladimíra Bezdí ka. Název B-KOMPLEX mĕ napadl při jeho polykání a ve spojení s budoucí pracovní náplní v tšiny členů skupiny se nám zdál příhodný, i když později bylo zásahem ředitelĕ PKS všechno jinak (viz. Gram).

Z.Oliva, R.Mareš, V.Bezdík, M.Volek, I.Zangi a V.Aster

- Skupina hrála v sestavi :
- Miki Volek - zpí v a percussion
 - Dana Nováková /Marešová - zpí v
 - Richard Mareš - sólová kytara, kapelník, zpí v
 - Zbyněk Oliva - doprovodná kytara
 - Viktor Aster - basová kytara
 - Vladimír Bezdík - piáno
 - Imran Zangi - bicí a bonga

Krátce zde také účinkovali: Luď k Svoboda - piáno, zpí v a bulharský medik Ivan Pešev - zpí v.

M.Volek a V.Aster

Dvoutleté působení skupiny B-KOMPLEX zůstává bohužel pouze ve vzpomínkách pamětníků koncertů ze smíchovského F-Clubu, Bararánické Rychty, V.Š Klubu 5.kvítna, TJ. Sokol Motol, parníků, plesů aj.

Miki Volek zde slavil opět velké úspěchy v černé košili a kalhotách, ovšem oetily a prsteny, osvětlen barevnými reflektory a v umělé mlze, kterou jsme v té době vyráběli ze suchého ledu vhozeného do ohřátého autoklávu. Prošli velká show skupiny B-KOMPLEX a krále rock and rollu.

V první polovině roku 1981 došlo ve skupině k problémům a následným neshodám (agentura, zřízovatel, zkušebna atd.). To byl pro mě signál uvažovat o založení nové skupiny B-KOMPLEX v jiném složení (později GRAM).

Nahrávky, které posloucháte, byly natoženy krátce po vzniku skupiny a nahrány na monofonní kazetový magnetofon Sony TC 80 s jedním vestavným mikrofonom v prázdném sále klubu koleje 5.kvítna při zkoušce. Je nutno je brát pouze jako dokument, který se dá díky moderní počítačové technice poslouchat. Zde bych chtěl poděkovat panu Vladimíru Tomkovi za jeho trpělivost při jejich restaurování.

Ferdinand Uher

TRANSIT & MIKI VOLEK

Skladby, které byly na vybrány toto CD, pocházejí z doby, kdy skupina trvale spolupracovala s Miki Volekem (1974-1980). Tato významná etapa Mikiho kariéry byla podrobně zmapována na našem předchozím CD Miki Volek & Transit - The Complete Rock And Roll Collection. Tentokrát jsme z archivu vybrali dvě dosud nepublikované nahrávky s Miki Volekem, a to Summertime a One Night With You. Třetí skladbou (Honest I Do) bychom chtěli vzdát hold a současně připomenout hudební veřejnosti zpěvačku Šárku Šaarovou.

M.Volek
L.Mareš, I.Bouček, J.Janda, O.Bartas, L.Brož a V.Tomek

V Transitu působila celou zmíněnou dobu a sólově zpívala významnou část jednotlivých koncertů. Domníváme se, že svým projevem byla Mikimu důstojnou partnerkou.

Vladimír Tomek

Všechny skladby hraje skupina Transit ve složení:

- Miki Volek - zpívá, percussion
- Šárka Šaarová - zpívá, percussion
- Oldřich Bartas - kytara, vokál, foukací harmonika
- Vladimír Tomek - basová kytara, vokál
- Luděk Brož - piano, foukací harmonika
- Jiří Janda - saxofony, flétna
- Ivan Bouček - saxofon
- Luboš Mareš - bicí

Š.Šaarová

Nahráno na koncertech: Aula VŠZ Suchbát 31. 5.1979 skladby č. 26 a 27
Strahov klub 001 25. 8.1979 skladba č. 28

P.Sedláček, J.Šeichla a R.Mareš

PAVEL SEDLÁČEK & GRAM

Skupina GRAM vznikla v druhé polovině roku 1981, jako důsledek neshod ve skupině B-KOMPLEX. Tehdy jsem navrhl spolupráci dosavadnímu kapelníkovi B-Komplexu, kytaristovi Richardu Marešovi a jeho ženě, zpěvačce Daně. Po vzájemné dohodě začala anabáze se sháněním dalších muzikantů. R.Mareš přivedl baskytaristu Petra Melličku a já svého známého Josefa Boháče, který měl už profesionální zkušenosti jako bubeník sextetu J.Sulce, dále kytaristu a zpěváka Jiřího Šeichlu a pianistu Jana Erharta, který prošel

country skupinou Ohaai. Základ skupiny byl na světě a mohlo se začít zkoušet. Zpočátku obstarávali zpívání D. Marešová, R. Mareš a J. Ůeřicha, ale později nastala podobná situace jako ve starém B-KOMPLEXU.

Pomohla nám náhoda. Zavolal mi kolega z motolské nemocnice, jinak též známý pražský DJ Zdeněk Záruba. Na jedné své diskotéce na Živohošti mluvil s Pavlem Sedláčkem, který tam v té době pobýval. Zmínil se mi o naší skupině a on projevil zájem si nás poslechnout. Pozval jsem ho na zkoušku, kde jsme se dohodli. Začalo se s realizací spolupráce, ve které nás i přes vlnu kovových roditelů spojovala velká chuť a elán pro rock and roll.

D. Marešová

Po nazkoušení našeho programu už se zpívání Pavlem Sedláčkem a Danou Marešovou jsme absolvovali koncerty v Živých klubech a sálech. Na přelomu roku 1981-1982 jsme se museli zúčastnit tzv. kvalifikačních zkoušek na Pražském kulturním středisku pod názvem B-KOMPLEX. Zkoušky jsme udělali, ale měli to jeden háček. Ředitel PKS nám oznámil, že nám oprávnění nepodepíše, pokud si nezměníme náš nevhodný název. Ten "správný" název vznikl z donucení na chodbičce při čekání na podpis, a to GRAM.

R. Mareš, V. Šimeček, J. Mach, J. Janda a P. Sedláček

Ve skupině pak postupně došlo k mnoha personálním změnám: Pavel Zuman, Milan Goš, Stanislav Matoušek u bicích; Luděk Brož, Michal Tesar, Petr Horných u klavíru; Jiří Mach, basa; Jiří Janda, Vladimír "Borys" Secký, saxofon; Václav Šimeček, kytara. Zhruba po ročním vystupování v Praze i mimo ni si na nás opět vzpomněli naši "kamarádi" z PKS s pozvánkou na další kvalifikační zkoušku lidových hudebníků, kterou jsme úspěšně absolvovali a to

s povoleným honorářem maximálně 20,- Kč na hodinu. V dalším období Dana Marešová ukončila píveckou kariéru odchodem na mateřskou dovolenou a tíha celého programu se přenesla na Pavla Sedláčka. Vzhledem k muzikantským změnám získala skupina kvalitnější a stylovější zvuk. A brzy si získala velké posluchačské zázemí. Velkou zásluhu na tom pochopitelně měl zpívák Pavel Sedláček.

R. Mareš, V. Šimeček, J. Mach a P. Sedláček

Stále platí slova našeho předního kritika J. Ěrného: "Sedláčkovi se málokdy přihodí, že by posluchačem vycítil v očích vlnu, ze které mají předvedeš. Má to, co je cennější než krásný hlas a dobré anekdoty: cit pro publikum a pro to, co zpívá." Jak vidíte, historie skupiny je bohatá. Ětyři nahrávky, které jsem vybral (poslouchané vyhradně amatérsky), dokumentují různá období vývoje skupiny GRAM. Skupina nepochybně obohatila naši rock and rollovou scénu a od roku 1989 pod novým názvem CADILLAC vystupuje prakticky ve stejné sestavě dodnes.

Složení skupiny GRAM:	Pavel Sedláček	- zpívání
	Vášek Šimeček	- sólová kytara, vocal
	Richard Mareš	- kytara, vocal
	Jiří Mach	- basová kytara, vocal
	Petr Horných	- klavír
	Vladimír "Borys" Secký	- saxofon
	Jiří Janda	- saxofony, flétna
	Stanislav Matoušek	- bicí

Jsem rád, že jsem mohl stát u jejího zrodu a prožít s ní a s rock and rollem pívekně easy.

Přeji příjemný poslech

Ferdinand Uher